

Kronika • Chronicle

Profesorius Antanas Stancevičius – žymus Lietuvos mokslininkas ir visuomenės veikėjas

Lietuvos žemės ūkio akademijos (universiteto) profesorių daktarą Antaną Stancevičių galima pristatyti taip: žymus Lietuvos mokslininkas agronomas ir botanikas, geobotaninių tyrimų šalyje pradininkas, žemdirbystės sistemų ir sėjomainų tyrėjas, visuomenės veikėjas, daugiametis Žemdirbystės katedros vedėjas, žemės ūkio specialistų ir mokslo darbuotojų ugdytojas, gausaus mokslinio palikimo autorius, Lietuvos patriotas.

Jis gimė 1920 m. sausio 8 d., Tauragės apskrities, Batakių valsčiaus Lomių kaime. 1927–1929 m. mokėsi Raseinių pradinėje mokykloje, o Raseinių valstybinės gimnazijos (dabar Kalno vidurinės mokyklos) atestatą gavo 1938 m.

1938–1942 m. Žemės ūkio akademijoje (Dotnuva) išklausė visą Agronomijos fakulteto kursą. 1943 m. įgijo diplomuoto agronomo vardą už diplominį darbą „Piktžolės žieminiuose javuose rudenį“, kuriame apibendrino tyrimų duomenis, surinktus 1942–1943 m. dirbant Piktžolių skyriaus asistentu Augalų apsaugos stotyje (Dotnuva).

1943–1944 m. dirbo agronomu Tabako auginimo centre, 1944–1946 m. – Alytaus apskrities Aniškio tarybiniame ūkyje, kurį laiką buvo jo direktorius.

57 metus dirbo pedagogu Lietuvos žemės ūkio akademijoje (nuo 1996 m. – Lietuvos žemės ūkio universitetas, LŽŪU): 1947–1953 m. – Botanikos ir mikrobiologijos katedros asistentas ir vyresnysis dėstytojas, 1953–1955 m. – Augalininkystės katedros vyresnysis dėstytojas, 1955–1961 m. – Žemdirbystės katedros vyresnysis dėstytojas, docentas (1961–1990), profesorius (1990–2004), profesorius emeritas – nuo 2004 m. iki mirties. 25 m. vadovavo Žemdirbystės katedrai (1956–1957; 1962–1968; 1974–1992). 1958 m. apgynė žemės ūkio mokslų kandidato (daktaro) disertaciją „Lietuvos TSR pasėlių augalija, jos reikšmė agronominei dirvožemio charakteristikai ir kovos su piktžolėmis organizavimui“. 1958–1975 m. buvo Lietuvos žemės ūkio akademijos studentų mokslinės draugijos mokslinis vadovas, Studentų mokslinių draugijų respublikinės tarybos pirmininko pavaduotojas, 1989–1993 m. – Lietuvos žemės ūkio akademijos tarybos pirmininkas.

1991–1996 m. ir nuo 2003 m. iki mirties – Lietuvos mokslo tarybos narys, nuo 2001 m. iki mirties – Žemės ūkio mokslo tarybos narys, Lietuvos žemės ir miško ūkio

visuomeninių ekspertų kolegijos narys. Po 1961 m. buvo Lietuvos žemės ūkio akademijos (universiteto), Lietuvos žemdirbystės instituto, Botanikos instituto mokslinių tarybų narys.

Prof. A. Stancevičius labai aktyviai dalyvavo visuomeninėje veikloje. 1991–2000 m. jis buvo atkurtų Žemės ūkio rūmų pirmininkas, nuo 2000 m. – jų garbės pirmininkas. Jis buvo žurnalo „Mūsų gamta“ redakcinės kolegijos narys (1977–1990), žurnalo „Žemės ūkis“ redakcinės kolegijos narys (1991–2000), Lietuvos herbologų draugijos valdybos pirmininkas (1999–2007), Lietuvos agronomų sąjungos valdybos narys, Lietuvos botanikų draugijos narys, Žemės ūkio kooperatyvų asociacijos „Kooperacijos kelias“ valdybos pirmininkas, LŽŪU profesorių klubo „Scientia“ narys, visuomeninio sambūrio „Tėvynės žemė“ įkūrėjas ir pirmininkas (nuo 2006 m. iki mirties), visuomeninio sambūrio „Patirtis“ narys, Lietuvos tautininkų sąjungos garbės narys ir Garbės teismo pirmininkas, Europos herbologų draugijos (EWRS), Tarptautinės žemės dirbimo tyrimų organizacijos

(ISTRO) narys, Tarptautinės informavimo akademijos tikrasis narys.

Už labai gerą darbą ir aktyvią visuomeninę veiklą prof. A. Stancevičius pelnė labai daug apdovanojimų, iš jų reikšmingiausi šie: Lietuvos nusipelnusio agronomo vardas (1965), respublikinė mokslo premija už darbą „Lietuvos TSR flora“, I–III tomai (su bendraautoriais, 1966), Lietuvos žemės ūkio akademijos (universiteto) Garbės daktaro (*Doctor honoris causa*) vardas (1994), profesoriaus emerito vardas (2004), Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino V laipsnio ordinas (1998), Lietuvos kaimo spindulio nominacija (2005).

Prof. Antanas Stancevičius mirė 2007 m. rugpjūčio 24 d. eidamas 88-uosius gyvenimo metus. Palaidotas Karmėlavos (Kauno r.) kapinėse.

Prof. A. Stancevičius pirmasis Lietuvoje ėmė tirti laukų piktžolės fitocenologiniu aspektu ir sudarė pirmąją pasėlių bendrųjų klasifikaciją. Šioje jo mokslinėje veikloje buvo vietos ir naujai idėjai, ir moksliniams įtikinėjimams.

Prof. A. Stancevičius yra tyręs įvairias žemdirbystės sistemas, kaip agrotechninių, melioracinių ir organizacinių priemonių žemei naudoti, jos derlingumui palaikyti ir didinti derinius. Viena jų – pūdyninė žemdirbystės sistema, kurios viena svarbiausių užduočių – piktžolių naikinimas. Taigi, imdamasis paieškų pasiūlyti naują, ekonomišką pūdynų sluoksninio dirbimo būdą piktžolėms, ypač daugiametėms, naikinti arba ištraukdamas į herbologinius tyrimus, doc. A. Stancevičius nenutolo nuo pamėgtos fitocenologijos.

Trečioji prof. A. Stancevičiaus mokslinių tyrimų sritis – racionali ūkio sėjomainų sistema, kurią jis apibūdino kaip tarpusavyje suderintų sėjomainų visumą viename ūkyje.

Apie profesoriaus didelį kūrybinį aktyvumą vaizdžiai byloja dalyvavimas mokslinėse konferencijose. Jis vienas ir su mokiniais per 47 metus perskaitė ir paskelbė 117 mokslinių pranešimų: žemdirbystės (60, arba 51,3 %), herbologijos (36, arba 30,7 %), botanikos (14, arba 12,0 %) ir universitetinių studijų (7, arba 6,0 %) klausimais. Už Lietuvos ribų vienas ir su kolegomis dalyvavo 33 mokslinėse konferencijose, jų darbuose paskelbė 35 trumpus pranešimus: žemdirbystės – 12, herbologijos – 13, botanikos – 7 ir universitetinių studijų – 3. Daugumą pranešimų (32) skaitė buvusios SSRS respublikose. Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, po vieną pranešimą skaitė Suomijoje, Vokietijoje ir Didžiojoje Britanijoje. Nuolatinio ir ilgalaikio dalyvavimo moksliniuose botanikų, herbologų ir žemdirbystės specialistų renginiuose dėka profesorių pažinojo daug kolegų buvusiose sovietinėse respublikose, čia jis buvo populiarus, mokėjo tuo naudotis pats ir mokė to savo mokinius.

Prof. A. Stancevičius iš viso parengė ir paskelbė 1 179 spaudinius: 38 knygas ir brošiūras, 807 straipsnius ir 334 pasisakymus, pareiškimus ir kreipimusis. Tai – ne mažas reiškinys mokslo visuomenėje. Norėdami palyginti, nurodysime dviejų buvusių profesoriaus kolegų, produktivių šviesaus atminimo mokslininkų aktyvumo rodiklius:

prof. Petras Vasinauskas išleido 36 knygas ir brošiūras, paskelbė 619 straipsnių, prof. Bronius Baginskas – atitinkamai 32 ir 420.

Prof. A. Stancevičiaus knygas ir brošiūras galima suskirstyti taip: I – pagal apimtį – 28 knygos (> 48 p.) ir 10 brošiūrų (< 48 p.); II – pagal kalbas – 34 leidiniai lietuvių, po 2 – rusų (studijų priemonės) ir anglų (floristika) kalbomis; III – pagal autorystę – vienas parašė 12 leidinių, dviese – 9, keturiese ir daugiau bendraautorių – 17 leidinių. Daugiausia knygų skirta agrotechnikai, arba žemdirbystės ir augalininkystės technologijoms – 13, žemdirbystei ir jos studijoms – 8, herbologijai ir jos studijoms – 5. Vienas ir kartu su kitais profesorius parengė ir išleido 11 botaninių leidinių (floristinių – 8, fitocenologinių – 2 ir geobotaninių – 1), 2 žemės ūkio politikos leidinius ir 1 universitetinio mokslo istorijos knygą. Išskirtinio dėmesio vertas pirmasis jo mokslinis leidinys „Lietuvos TSR pasėlių augalijos geobotaniniai tyrimai“ (1959), kuriame susisteminti ir apibendrinti žemės ūkio mokslų kandidato (daktaro) disertacijos duomenys. 1977, 1982 ir 1991 m. profesorius išleido po tris knygas per metus.

Jo paskelbtus 807 straipsnius galima suskirstyti taip: I – pagal paskirtį – mokslinių – 185, arba 22,9 %, mokslo sklaidos – 318, arba 39,4 % (tarp jų enciklopedinių – 111, arba 13,7 %), universitetinių studijų reikalų – 94, arba 11,6 %, ir visuomeninių – 210, arba 26,1 % (tarp jų žemės ūkio politikos – 202, arba 25,0 %); II – pagal kalbas – 718 straipsnių, arba 89,0 %, lietuviškų 74, arba 9,2 %, rusiškų 14, arba 1,7 %, angliškų ir 1 latviškas; III – pagal autorystę – vienas parašė 617, arba 76,4 %, straipsnių, dviese – 91, arba 11,3 %, straipsnį, trise – 63, arba 7,8 %, straipsnius, keturiese ir daugiau bendraautorių – 36, arba 4,5 %, straipsnius. Taigi prof. A. Stancevičius daugiausia vienas parašė lietuviškų visuomeninių straipsnių. Daugumos publikacijų bendraautoriai – jo disertantai ar bendradarbiai. Tai byloja apie gerą Žemdirbystės katedros kūrybinio darbo kolektyvą, artimus profesoriaus ir jo mokinių ryšius, pagarbą mokytojui ir moksliniam vadovui.

Prof. A. Stancevičiaus mokslinius interesus vaizdžiai atspindi paskelbtų straipsnių skaičius dvejose agronomijos mokslų srityse (žemdirbystės – 110, arba 13,7 %, ir herbologijos – 55, arba 6,9 %) bei floristikos – 20, arba 2,3 %, visų paskelbtų straipsnių. Reikia nurodyti, kad tokia labai gražia herbologijos ir floristikos mokslinių tyrimų darna, papildant vienas kitą, pasižymi ir kiti jo agronominiai bei botaniniai tyrimai.

Produktiviausiai profesorius dirbo 1971–1990 m., kada per metus paskelbdavo vidutiniškai po 6 mokslinius straipsnius: 3 – žemdirbystės, 2 – herbologijos ir 1 – floristikos. Šioje vietoje tinka nurodyti, kad kartu su kolegomis jis paskelbė 12 rekomendacijų žemės ūkio gamybai intensyvinti: 10 – žemdirbystės ir 2 – herbologijos srities. Profesorius recenzijomis pasitikdavo svarbiausias žemės ūkio mokslų monografijas. Enciklopediniuose leidiniuose jo

paskelbti 111 straipsnių pasiskirstę taip: *MTE* – 2, *LTE* – 27, *TLE* – 10, „Литва: краткая энциклопедия“ – 2, *ŽŪE* – 47 ir *VLE* – 23.

Prof. A. Stancevičius labai rūpinosi Lietuvos žemės ūkio reikalais. Jis ne tik jautriai reaguodavo iškilus probleminių situacijų, bet ir neapeidavo, rodos, kasmetinių, įprastinių žemdirbių rūpesčių dėl didesnio kultūrinių augalų derliaus, dėl tinkamo natūralių žalienu naudojimo. Savo Žemdirbystės katedros ir kitų tyrėjų gautus rezultatus tuojau pat skelbdavo populiarioje spaudoje. Mokslo sklaidoje bendradarbiavo beveik dešimtyje periodinių leidinių. Daugiausia straipsnių su ūkininkavimo patarimais paskelbė žurnale „Žemės ūkis“ („Socialistinis žemės ūkis“) – 88, „Valstiečių laikraštys“ – 84, „Ūkininko patarėjui“ – 59 (1942–1944 m. – 17, nuo 1991 m. – 42). Su „Valstiečių laikraščiu“ bendradarbiavo nuo 1955, su „Žemės ūkiu“ – nuo 1957 m. visus kūrybinės veiklos metus. Ypač mėgo rašyti „Ūkininko patarėjui“, kuriame likus šešioms dienoms iki mirties (2007 08 18) paskelbė paskutinį periodinį straipsnį „Valstybė negali biurokratijos gironomis sumalti savo žemdirbių!“ (A. Stancevičiaus žodžiais, „šis straipsnis yra sykiu tarytum mano testamentas“).

Produktyviausiais darbo metais vienas pats profesorius straipsnių neskelbė, tik su bendraautorais. Daugiausia jų (11) buvo 1981 m. Šis skaičius praktiškai atitinka Žemdirbystės katedroje dirbusios jo vadovaujamos mokslininkų grupės, kurią sudarė dėstytojai ir aspirantai (doktorantai), potencialą. Tuo laiku daugiausia (35 %) mokslinių straipsnių parašė keturi bendraautoriai, panašų skaičių publikacijų (30 %) paskelbė trys ir penki bendraautoriai (po 15 %). Dar didesnės bendraautorių grupės paskelbė tik pavienius straipsnius. Dauguma jų – iš žemdirbystės ir herbologijos. Ir atvirksčiai, daugumą botanikos straipsnių profesorius parašė vienas ar dviese su savo mokiniu daktaru Valerijumi Rašomavičiumi.

Prof. A. Stancevičius išugdė 25 mokslų daktarus. Bendras jo aspirantų (doktorantų) ir darbuotojų, rengusių disertacijas, skaičius 1965–1975 m. išaugo iki penkiolikos, bet ne visi jas parengė. Trys A. Stancevičiaus mokiniai tapo profesoriais, habilituotais daktarais (Juvencijus Petrulis, Gediminas Staugaitis ir Rimantas Velička), viena mokinė (Irena Kavoliūnaitė) – habilituota daktare.

Nustatyta, kad 1958–2004 m. A. Stancevičiaus darbai buvo cituoti 284 kartus. Dauguma nuorodų yra į žemdirbystės darbus (120, arba 42,3 %). Floristikos ir herbologijos darbai cituoti beveik vienodai (78 ir 80 kartų, arba 27,4 ir 28,2 %). Mažiausiai cituoti augalų agrotechnikos tyrimo darbai – 6 kartus, arba 2,1 %.

A. Stancevičiaus knygos cituotos 74 kartus, tai sudaro 26,3 % visų spaudinių citavimų. Jo disertacija ir jos rusiškas autoreferatas cituotas 4 kartus, monografija „Lietuvos TSR pasėlių augalijos geobotaniniai tyrimai“ (1959) – 15, daugiatomis „Lietuvos TSR flora“ – 24, metodinė knyga „Lauko bandymų duomenų įvertinimo metodika“ (1981) – 25 kartus.

Taigi prof. A. Stancevičiaus mokslinės publikacijos buvo cituojamos, jos yra žinomos ir neabejotinai bus minimos ateityje. Tokią ateitį pranašautume supaprastinto žemės dirbimo ir žemdirbystės sistemų tyrimų publikacijoms.

A. Stancevičiaus aktyvią pilietinę poziciją atspindi vieši jo pasisakymai, pareiškimai ir kreipimaisi tinkamu laiku aktualiais Lietuvos gyvenimo klausimais. Iš viso jų rasta 334. Pagal tematiką, arba paskirtį, juos galima suskirstyti taip: žemės ūkio politika – 248, arba 74,2 %, mokslo raida – 42, arba 12,6 %, kaimo raida – 31, arba 9,3 %, ir studijų raida – 13, arba 3,9 %.

A. Stancevičius su dideliu džiaugsmu pasitiko Lietuvos atgimimą, Sąjūdžio veiklą ir nepriklausomybės atkūrimą. 1986–1990 m. ėmė didėti jo visuomeninis aktyvumas ir išryškėjo pilietinė pozicija. Visa tai pasiekė viršūnę 1996–2000 m., jam einant Lietuvos Respublikos Žemės ūkio rūmų pirmininko pareigas. Šį penkmetį jis pasisakė, pasirašė pareiškimus ir kreipimusis neatidėliotinais žemės ūkio ir kaimo socialinės raidos reikalais 153 kartus: žemės ūkio politikos – 140, mokslo raidos – 8, kaimo raidos – 3 ir studijų raidos – 2 kartus. Būtina nurodyti, kad tais reikalais 1994–2005 m. kartu su kitais jis parengė ir pasirašė 12 kreipimųsi (į Lietuvos Respublikos Prezidentą Valdą Adamkų – 1, į šalies vadovus – 9, į Lietuvos visuomenę – 2), 17 pareiškimų (tarp jų 11 su sambūrio „Patirtis“ atstovais), 2 pasiūlymus, po vieną komunikatą, rezoliuciją ir laišką. Dauguma jų rašyta Žemės ūkio rūmų, paskutiniai – sambūrio „Patirtis“ vardu.

Daugiausia diskutuota dėl žemės reformos ir bendrosios žemės ūkio raidos Lietuvoje po nepriklausomybės atkūrimo, dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą įstatymo, dėl žemės ūkio kooperacijos krizinės padėties šalyje, dėl Kaimo rėmimo fondo naudojimo, dėl nenašų ir mažo našumo žemių naudojimo, dėl muito amonio salietros trąšoms, dėl Lietuvos cukraus ir linų pramonės ateities, dėl stojimo į Europos Sąjungą ir NATO.

Į smulkesnius žemės ūkio raidos šalyje reikalus prof. A. Stancevičius jautriai atsiliepdavo gausiais pasisakymais. 1997 m. jų buvo 18, 1998 m. – 37, 1999 m. – 35, 2000 m. – 30, 2001 m. – 15. Paskutiniuose pasisakė prieš žemės monopolizavimą, už šeimos ūkį ir kooperaciją. Visuose pasisakymų, pareiškimų ir kreipimųsi tekstuose jis su niekuo nesitaikstė, nes nesitenkino deklaratyviu aptariamoms problemoms pristatymu, bet darė jos analizę ir teikė siūlymus įveikti sunkumus. Profesoriaus mąstymas buvo originalus, ne visiems ir visada priimtinas, bet niekas nedrįso jo apkaltinti populizmu.

Negalima teigti, kad prof. A. Stancevičiaus mokslinė, visuomeninė ir publicistinė veikla nutrūko staiga. Jis blaiviai vertino sunkios ligos paženklintus paskutinius gyvenimo metus ir savikritiškai pajuokaudavo, kad jaučiasi kaip užsibuvęs istorinių laikų palikuonis, nes bendraamžių, bendraminčių nebelikę ir nėra su kuo net pasikalbėti. Bet kol galėjo, buvo jautrus jų atminimui. Kartu su kitais ir vienas pagerbė

amžinybėn išėjusius profesorius Vytautą Kubilių, Povilą Čibirą, Reginą Žulienę, parašė straipsnių monografijoms apie profesorius Kazį Brundžą ir Jadvygą Monstvilaitę. Esame jam dėkingi už labai išsamius straipsnius parengtus monografijoms apie profesorius Vinčą Vilkaitį, Juozą Tonkūną, Petrą Vasinauską ir Bronių Baginską.

Gal todėl ir bendraamžiai nebuvo jam abejingi. Jo asmenybę ir nuveiktus darbus atsiminė ir įvertino 353 publikacijose. Metai eis, ir jų vis dar pasirodys, nes atsiras žmonių, kurie minės jo paskatinimus puoselėti mokslinę mintį,

daryti gerus darbus, skirtus Lietuvos žemės ūkio ir visos šalies pažangai.

Profesoriui atminti išleistas rašytinis paminklas: Algirdo Juozo Motuzo monografija „Profesorius Antanas Stancevičius: apie gyvenimą, žmones ir save“ (2010).

Prof. habil. dr. Veronika VASILIAUSKIENĖ
Prof. habil. dr. Algirdas Juozas MOTUZAS
Lietuvos mokslų akademija

PROFESSOR ANTANAS STANCEVIČIUS – AN OUTSTANDING LITHUANIAN RESEARCHER AND PUBLIC FIGURE

Antanas Stancevičius (1920–2007) was an outstanding Lithuanian agronomist, botanist, pioneer in the field of geobotanical research in the country, researcher of agricultural systems and crop rotations, a public figure, professor of the Lithuanian Academy of Agriculture (since 1996 Lithuanian University of Agriculture, LUA), educator of specialists in agriculture and scientific staff, author of abundant scientific heritage.

Antanas Stancevičius was born on 8 January, 1920 in Lomiai village, Batakiai district, Tauragė region. In 1927–1929 he attended a primary school in Raseiniai and in 1938 finished the Raseiniai State Gymnasium (currently the Kalno Secondary School).

In 1938–1942, he took a full course of lectures at the Faculty of Agronomy, Lithuanian Academy of Agriculture (in Dotnuva). In 1943, he was granted the name of certified agronomist after defending his diploma thesis “Weeds in winter crop in autumn” in which he generalized research data collected over 1942–1943 while working as an assistant at the Weed Department of the Plant Protection Station (Dotnuva).

In 1943–1946, Antanas Stancevičius worked as an agronomist at the Tobacco Growing Centre and the Aniškis Soviet Farm in Alytus region.

He worked as a pedagogue at the Lithuanian Academy (University) of Agriculture for 57 years: as an assistant and senior lecturer at the Department of Botany and Microbiology in 1947–1953, senior lecturer at the Department of Plant Growing in 1953–1955, senior lecturer at the Department of Agriculture in 1955–1961, associate professor in 1961–1990, professor in 1990–2004, and Professor Emeritus from 2004 till death. He was Head of the Department of Agriculture for 25 years (in 1956–1957, 1962–1968, 1974–1992). In 1958, he defended the thesis of agricultural science candidate (doctoral thesis) “Crop vegetation of Lithuanian SSR, its significance for agronomic characteristics of soil and weed control”. He was a scientific advisor of Students’ Scientific Association at the Lithuanian Academy of Agriculture, Deputy Head of the Board of Students’ Scientific Associations in 1958–1975, Chair of the Council at the Lithuanian Academy of Agriculture in 1989–1993.

Professor was a member of the Science Council of Lithuania in 1991–1996 and from 2003 till death member of the Lithuanian Board of Agricultural Science, member of the Public Experts Board of Lithuanian Agriculture and Forestry from 2001 till death. After 1961, he became a member of the scientific boards at the Lithuanian Academy of Agriculture, the Lithuanian Institute of Agriculture and the Institute of Botany.

Professor Antanas Stancevičius was a socially active figure. He headed the re-established Chamber of Agriculture in 1991–2000 and was its Honorary Head from 2000. The positions occupied by Antanas Stancevičius could be listed as follows: member of the editorial board of the journal “Mūsų gamta” (“Our Nature”) (1977–1990), member of the editorial board of “Žemės ūkis” (“Agriculture”) (1991–2000), head of the board of the Lithuanian Association of Herbology (1999–2007), head of the board of the Lithuanian Association of Agronomy, member of the Lithuanian Association of Botany, head of the board of the Agricultural Cooperatives Association, member of the LUA professors’ club “Scientia”, member of the “Patirtis (Experience)” public movement, honorary member of the Lithuanian National Union (Lietuvos tautininkų sąjunga) and president of the Court of Honour, member of the European Weed Research Society (EWRS), the International Soil Tillage Research Organization (ISTRO), the International Informatization Academy.

Professor Antanas Stancevičius had numerous awards for his excellent work and active participation in public life. The most significant awards include the title of the Outstanding Agronomist (1965), National Science award for the work “Flora of the Lithuanian SSR”, volumes I–III (with co-authors, 1966), the title of *Doctor honoris causa* of the Lithuanian Academy of Agriculture (1994), the title of Professor Emeritus (2004), Order of the Lithuanian Grand Duke Gediminas of the 5th Grade (1988), the national “Countryside Luminary” award (2005).

Professor Antanas Stancevičius died on 24 August 2007. He was buried in Karmėlava (Kaunas district).

Prof. Dr. Habil. Veronika VASILIAUSKIENĖ
Prof. Dr. Habil. Algirdas Juozas MOTUZAS
Lithuanian Academy of Sciences